

Skatteverkets allmänna råd om reservering för förlustrisker vid export

SKV A 2008:39
Inkomsttaxering

Utkom från trycket
den 30 december 2008

Skatteverket lämnar med stöd av 2 § förordningen (2007:780) med instruktion för Skatteverket följande allmänna råd.

1 Rättslig reglering

Enligt 14 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, beräknas inkomst av näringsverksamhet enligt bokföringsmässiga grunder. För bl. a. fordringar som är omsättningstillgångar ska värdet enligt 14 kap. 3 § IL bedömas med hänsyn till förhållandena vid beskattningsårets utgång.

Av 4 kap. 9 § årsredovisningslagen (1995:1554) framgår att omsättningstillgångar tas upp till högst anskaffningsvärdet. Är tillgångens verkliga värde på balansdagen lägre än anskaffningsvärdet får tillgången inte tas upp över detta verkliga värde.

I praxis (RÅ 1967 Fi 709) har förlustrisken beaktats vid värdering av fordringar på grund av affärer i politiskt eller ekonomiskt instabila länder.

2 Förutsättningar

Dessa allmänna råd syftar till att ge schabloner för beräkning av förlustrisker i samband med affärer i länder vars politiska och ekonomiska förhållanden är sådana att en inte försumbar förlustrisk föreligger.

Allmänna råd:

Försumbar förlustrisk föreligger beträffande flertalet medlemsstater inom OECD och vissa andra stater som står utanför denna organisation. Schablonmässig värdering enligt dessa allmänna råd bör inte medges för fordringar (inkl. åtaganden vid s.k. finansierade inkomster) beträffande länder som upptagits i bilaga.

En förutsättning för schablonmässig beräkning är att nedskrivningarna och reserveringarna har gjorts i räkenskaperna. Den i räkenskaperna gjorda värdesättningen av fordringarna och reserveringen för förlustrisker bör godtas om den är gjord enligt god redovisningssed. Om den skattskyldige åberopar en schablonmässig beräkning bör samtliga fordringar och förlustrisker han har i denna kategori av länder beräknas enligt schablon. Den skattskyldige bör dock alltid ha möjlighet att åberopa en individuell beräkning beträffande samtliga fordringar när en större nedskrivning/reservering än vad en schablonmässig beräkning medger har gjorts i räkenskaperna.

SKV A 2008:39

Den skattskyldige bör dessutom ha möjlighet att åberopa en individuell beräkning beträffande vissa enskilda fordringar och att värdera övriga enligt schablon. En sådan utbrytning från underlaget för schablonmässig värdering bör dock endast medges för sådana fordringar som vid en individuell värdering befunnits i stort sett värdelösa (dvs. 90-100 procents nedskrivningsbehov) och bara om dessa fordringar till sitt belopp utgör en inte ringa del - mer än 10 procent - av detta underlag. Motsvarande bör även gälla för förlustrisker vid s.k. finansierade inkomster (jfr avsnitt 3 nedan) när det framstår som sannolikt att den skattskyldige kommer att få infria sitt åtagande till finansören.

Den skattskyldige bör i bilaga till deklarationen dels lämna upplysningar om de förhållanden han vill åberopa till stöd för en schablonmässig värdering, dels ange de omständigheter som ligger till grund för beräkningen av nedskrivningen.

3 Schablonmässig beräkning av förlustrisk på fordringar

Allmänna råd:

Som förutsättning för den schablonmässiga värderingen bör gälla att fordringarna har uppkommit på grund av försäljning av varor, tjänster och resultatavräknade entreprenader eller att de avser royalty, licens, dröjsmålsränta, skadestånd e.d.

För att schablonmässig beräkning ska få göras bör vidare gälla att fordringen har intäktsredovisats i inkomstslaget näringsverksamhet och att en framtida eventuell definitiv förlust ska vara att betrakta som en avdragsgill driftkostnad. Fordringen bör inte ha ändrat sin ursprungliga karaktär. Den schablonmässiga värderingen kan därför inte tillämpas på t.ex. moderföretags fordran på utländskt dotterbolag om fordran omvandlats till en finansieringsfordran. Den omständigheten att en fordran som är omsättnings-tillgång överlåtits till annat företag inom samma koncern behöver inte innebära att fordringen ändrar karaktär. Det övertagande företaget får således tillämpa schablonmässig värdering på fordringarna.

3.1 Huvudregel för beräkning av förlustrisk

Allmänna råd:

Vid beräkning av schablonmässig förlustrisk är utgångspunkten fordringarnas belopp i svensk valuta. Från det sålunda framräknade fordringsbeloppet bör kvittningsbara skulder - värderade efter balansdagens kurs - till gäldenären avräknas samt fordringar som säkrats genom exportkreditgaranti, bekräftad remburs, annan fullgod säkerhet eller särskild åtgärd som eliminerar risken. På återstående belopp bör nedskrivning få göras med högst 30 procent. Sådana fordringar som förvärvats från närstående företag

bör dock aldrig få skrivas ned till lägre belopp än vad överlåtaren skulle ha varit berättigad till med tillämpning av dessa allmänna råd. Den sammanlagda nedskrivningen bör inte i något fall överstiga den i räkenskaperna verkställda nedskrivningen.

3.2 Till betalning förfallna fordringar som inte kan regleras i transfererbar valuta

Allmänna råd:

En fordran som förfallit till betalning och som inte reglerats på grund av att valutamyndigheterna i landet i fråga inte tillhåller transfererbar valuta bör få skrivas ned enligt följande.

Fordringar som har förfallit till betalning 6–12 månader före bokslutstillfället får skrivas ned med högst 50 procent. För fordringar som har förfallit till betalning mer än 12 månader före bokslutstillfället får skrivas ned med högst 90 procent.

Underlag för nedskrivningen bör i tillämpliga delar beräknas enligt avsnitt 2.1.

4 Finansierade inkomster

Exportaffärer genomförs ofta med hjälp av finansiering av extern part, t.ex. bank. Säljaren får i sådan fall stå en viss risk (t.ex. vid borgensåtaganden). Vid bedömning av förlustrisk bör följande beaktas.

Allmänna råd:

Förlustriskreservering enligt nedan får göras för sådana s.k. finansierade inkomster under förutsättning att

- skuldreserveringen i bokslutet står i överensstämmelse med god redovisningssed,
- återbetalnings-/ersättningsskyldigheten hänförs till en tidigare intäkt, och
- kunden finns i land som omfattas av dessa råd om schablonmässig värdering (se bilaga).

Underlaget får beräknas på den verkliga ersättnings-/återbetalningsrisk som den skattskyldige iklätt sig gentemot finansierare. I underlaget kan förutom kapitalbelopp även ingå upplupna räntebelopp. Som en alternativ beräkningsmetod kan reserveringsunderlaget i stället beräknas på belopp i form av kapitalamorter- ingar och kontraktsränta som förfaller i framtiden. Beloppen ska också nuvärdeberäknas.

Om riskbeloppet löper i utländsk valuta bör värderingen ske med utgångspunkt i kursen på bokslutsdagen. Eventuella garantier bör frånräknas. Föreligger skilda bedömningar för politisk och kommersiell risk bör riskreserveringen ske med utgångspunkt i en sammanvägd riskfaktor. Reserveringen bör få motsvara högst 30 procent av det sålunda framräknade underlaget.

SKV A 2008:39

Dessa allmänna råd tillämpas fr.o.m. 2009 års taxering och ersätter Riksskatteverkets allmänna råd (RSV 2003:35) om reservering för vissa förlustrisker i inkomstslaget näringsverksamhet i samband med exportaffärer.

På Skatteverkets vägnar

MATS SJÖSTRAND

Jonas Grönkvist
(Rättsavdelningen, enhet 6)

Algeriet	Marocko
Andorra	Mauritius
Australien	Mexiko
	Monaco
Bahamas	
Bahrain	Namibia
Belgien	Nederländerna
Bermuda	Norge
Botswana	Nya Zeeland
Brasilien	
Brunei	Oman
Bulgarien	
	Panama
Caymanöarna	Peru
Chile	Polen
Costa Rica	Portugal
Cypern	Puerto Rico
Danmark	Qatar
Estland	Rumänien
	Ryssland
Finland	San Marino
Frankrike	Saudiarabien
Förenade Arabemiraten	Schweiz
	Singapore
Grekland	Slovakien
	Slovenien
Indien	Spanien
Irland	Storbritannien
Island	Sydafrika
Israel	Sydkorea
Italien	
	Taiwan
Japan	Thailand
	Tjeckien
Kanada	Trinidad och Tobago
Kina, Folkrepubliken (inkl. Hong-Kong)	Tunisien
Kuwait	Tyskland
Lettland	Ungern
Liechtenstein	USA
Litauen	
Luxemburg	Vatikanstaten
Macao	Österrike
Malaysia	
Malta	